

El Partit Republicà Català (RC) acusa Joan Ferran i el PSC de voler importar el model chavista de comunicació a Catalunya i considera que els socialistes s'han convertit en els autèntics enemics de les llibertats nacionals del poble català

Arran de les recents declaracions del diputat del PSC i portaveu adjunt d'aquest partit al Parlament, Joan Ferran, en què qüestiona la professionalitat dels treballadors de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i ataca el fet nacional català, el Partit Republicà Català vol dir, en primer lloc, que TV3, Catalunya Ràdio i la resta de mitjans de la Corporació, tal com es reflecteix en el seu contracte programa, tenen la missió, a més d'informar, de defensar la llengua, la cultura i la identitat catalanes des d'una visió nacional de país. Això vol dir que ho han de fer des d'una òptica nacional catalana, no pas des d'una òptica nacional espanyola, ja que la neutralitat nacional mai existeix. TV3 i Catalunya Ràdio no són mitjans autonòmics, són mitjans de comunicació públics nacionals i aquest fet s'ha de palesar en el resultat de la feina dels professionals que hi treballen.

El cas de Joan Ferran no és aïllat, el PSC s'ha caracteritzat sempre per haver exercit d'autèntic comissari polític envers els mitjans de comunicació catalans; només cal recordar el cas de les amenaces del director de Comunicació de la Presidència, Antonio Bolaño, a Jordi Barbeta; el més recent del secretari d'organització del partit, José Zaragoza, envers la cap d'informatius de TV3 (Avui, 1-12-2007, pàg. 2) quan la va acusar d'haver-los llançat una "declaració de guerra" en haver obert TV3 un *TN* amb la informació de la manifestació de l'1-D; el comportament autoritari de José Montilla quan era candidat a la presidència de la Generalitat i Xavier Sala i Martín volia entrevistar-lo, i ara aquest de Joan Ferran. A part d'altres que no han transcendit però que els professionals de la comunicació saben. En definitiva, considerem que el model comunicacional de Joan Ferran i del PSC s'assembla molt més al d'Hugo Chávez que no pas al que hauria de regir en l'Europa democràtica.

Nosaltres, el Partit Republicà Català, en particular, i l'independentisme, en general, sí que tindríem motius de queixa envers els mitjans de comunicació públics catalans, ja que, amb l'excusa de l'extraparlamentarisme, la nostra tasca política mai hi té un reflex i, no obstant això, sempre hem respectat escrupolosament la tasca dels professionals d'aquests mitjans, malgrat casos tan flagrants com el de Ciudadanos, que, incongruentment, quan eren tan extraparlamentaris com nosaltres ara, aconseguen una significativa presència en els mitjans de comunicació de la Generalitat.

L'editorial d'*El País* (3-XII-2007) –que atempta contra la intel·ligència dels catalans que es van manifestar pel dret a decidir l'1-D– expressa quin seria el model comunicacional que els socialistes voldrien per a Catalunya: un model polititzat i espanyolitzat. Algú pot dubtar que quan centenars de milers de persones surten als carrers de la capital d'un país aquesta notícia i no cap altra ha de ser la primera a cobrir pels mitjans de comunicació i pels professionals de la informació?

Casos com el de Joan Ferran evidencien que el PSC –quina diferència amb el partit en què van militar Joan Reventós, Maria Aurèlia Capmany o Alexandre Cirici Pellicer...– és l'autèntic enemic de les llibertats nacionals de Catalunya. I, en aquest sentit, considerem que és un error de grans dimensions que Esquerra hagi donat el màxim poder institucional als socialistes, els quals sempre prioritzaran els interessos d'Espanya per davant dels interessos dels catalans. ERC ja no té ara ni tindrà en un futur cap credibilitat com a partit sobiranista mentre mantingui el govern tripartit amb els enemics (PSC-PSOE) dels drets nacionals de Catalunya, amb els enemics del dret a decidir.

Secretaria d'Imatge i Comunicació
Barcelona, 6 de desembre del 2007

www.partitpublicacatala.cat

